
Vinland Map is a fake

Autor:

Data de publicació: 12-03-2019

El Vinland Map, àmpliament considerat com una falsificació moderna, pretén ser un mapa del món del segle XV amb una representació precolombina de "Vinland", una secció de la costa nord-americana del sud-oest de Groenlàndia. (Crèdit fotogràfic: Jon Atherton)

El mapa de Vinland

A principis dels anys seixanta, es va descobrir alguna cosa anomenat "mapa de Vinland". Es va fer famós perquè va demostrar que els víkings van arribar a Amèrica abans de Colom. Semblava ser un mapa de l'Atlàntic Nord, que es despenia dels descobriments escandinaus entre els anys 800 i 1100 dC, molt abans de la gran Edat d'Exploració d'Europa occidental que va començar el 1400. Va ser anunciada per la Universitat de Yale a principis dels anys 60, rebent molta fanfarria i molt escepticisme.

Als escolars dels Estats Units se sol ensenyar que Cristòfol Colom va descobrir Amèrica el 1492, navegant des de Palos, Espanya, el 2 d'agost de 1492, amb la Nena, la Pinta i la Santa Maria (rèplica).

A la part dreta del mapa hi ha la costa d'Europa Occidental, que inclou una Gran Bretanya i Irlanda bastant recognoscibles, juntament amb França, Espanya i, a la part superior, Escandinàvia. A l'Atlàntic central a l'oest de França i Espanya hi havia un grup d'illes que suposadament representaven les Açores.

A finals del segle XIX, els erudits van començar a sospitar que els víkings van arribar primer, probablement al voltant de 1000 d. C., navegant en un vaixell similar a aquest, amb una gran vela quadrada (rèplica de Gokstad).

A continuació, a l'Atlàntic nord, a l'oest d'Escandinàvia, hi ha la primera Islandia, després Groenlàndia. El més interessant de tots, a l'oest de Groenlàndia, es dibuixa una gran illa que ha de representar la porció d'Amèrica del Nord

explorada pels víkings, que se'ls coneixia com "Vinland". Vinland mostra dues grans cales, la del nord acabant en un mar interior i sembla representar la badia de Hudson, mentre que el sud sembla representar el golf de Sant Llorenç.

Aquest mapa realment no afecta les nocions del descobriment d'Amèrica del Nord. El veritable descobriment dels continents americans va arribar fa més de 25.000 anys, a les profunditats de l'era glacial, pels caçadors siberians que van seguir els mamuters fins al que ara és Alaska. Sens dubte, mai no aprendrem els detalls d'aquesta expansió transcendental de l'abast humà.

Víkings que envaïen el britànic en un dibuix del segle XI.

Els víctimes que van prohibir a casa a Escandinàvia van saquejar Anglaterra sense parar. Més tard es van estendre cap a l'oest, saltant d'illa a illa, primer a Islàndia i després a Groenlàndia, van establir colònies permanents i els seus propis regnes. Leif Erikson es va aventurar encara més, i va fundar una colònia en un lloc que va anomenar Vinland.

Saga d'Erik el Vermell. Tot i que només porta el nom d'Erik el Vermell, aquesta saga podria ser més adequadament anomenada "Saga de Gudrid". Es conserva en dos manuscrits; aquest és del bisbat de Skálholt i les dates ca. 1420-50.

Tot això es registra en les sagues nòrdiques i en el registre arqueològic. Un capítol de la saga d'Erik the Red tracta del descobriment i l'assentament d'Erk el Vermell a Groenlàndia. (La resta del text se centra en la família de Gudrid Thorbjarnadottir i els viatges que ella i el seu marit, Throrfinn Karlsefni, van fer a Vinland).

1957

Un distribuïdor de New-Haven, Conn., De llibres rars, compra el mapa de Vinland d'un venedor de llibres italià per \$ 3,6K. Procedència sospitosa, però això és normal per als descobriments d'aquest tipus.

1965

Després de 7 anys d'estudi, els estudiants de mapes del British Museum i de Yale declaren que el mapa és genuí, en articles publicats al mapa de Vinland i en la relació tàrtar , Yale University Press 1965. La biblioteca The Beinecke de la Universitat de Yale adquireix el mapa, amb Paul Mellon proporcionant el preu d'adquisició (sona que és de \$ 1 M).

1966

Una conferència internacional, organitzada a la Smithsonian Institution a Washington, DC, revisa l'autenticitat del Mapa extensivament i recomana que s'estudiï científicament.

1974

Yale fa un compromís amb el químic analític principal, Walter McCrone, per estudiar el mapa. McCrone presenta un informe a la biblioteca de Yale, que resumeix el seu estudi, per microscopia de llum polaritzada, de microsamples extrems del mapa. Va trobar anatasa (diòxid de titani) a la tinta, en una forma disponible només després de 1920. Sobre la base de l'Informe McCrone, la Biblioteca de Yale anuncia que "el famós mapa de Vinland pot ser una falsificació".

1976

McCrone publica un breu relat del seu estudi de 1974 a Anal. Chem.

1982

Un informe a la biblioteca de Yale de Kenneth Towe (un geòleg del Smithsonian) planteja preguntes sobre l'estudi de McCrone, però no contesta les seves conclusions.

1987

Yale busca una segona opinió, utilitzant una tècnica diferent. A UCDavis, Cahill sotmet el mapa a una anàlisi elemental mitjançant PIXE (emissió de raigs X induïda per partícules), trobant només traces de titani i desafiant les troballes de McCrone en un article de Anal. Chem.

1988

McCrone publica un relat complet del seu estudi de 1974 a Anal. Chem. i argumenta que les conclusions de Cahill no invaliden les conclusions de McCrone.

1990

Towe repassa els estudis McCrone i Cahill a Accounts of Chemical Research i argumenta que l'estudi de Cahill dona suport a les conclusions de McCrone.

1996

La segona edició de The Vinland Map i el Tartar Relation són publicats per la Yale University Press. Conté una contribució de Cahill, però McCrone no va ser convidada a contribuir. La nova edició deixa de declarar que el mapa és genuí.

Es convoca un simposi a Yale per discutir el mapa al qual McCrone no està convidat. Es mostra de totes maneres i lliura còpies de l'informe que li hauria donat si se li hagués preguntat: El mapa de Vinland, encara un fals del segle XX .

Un article, Tales of the Un-Fake , al número de maig de la revista Yale Alumni, rehabilita el mapa. "S'ha rehabilitat la reputació d'un mapa donat a la biblioteca de Beinecke i més endavant sospitós de ser un frau ..."

Juliol del 2002

Un estudi dona suport a la creença de l'expert de Yale que el mapa és fals. [Brown i Clark en química analítica]

Agost del 2002

Un estudi utilitza datacions de carboni per analitzar el pergami i conclou que el pergami és autèntic. [Donahue en radiocarboni]

Novembre de 2003

Un estudi considera els mètodes dels fabricants de tinta medievals i conclou que el mapa és autèntic. [Olin en Química Analítica]

Entre el 800 i el 900 dC, els víkings van viatjar a tot arreu - cap a l'est fins a l'Orient Mitjà com a comerciants i cap a l'oest cap a l'Atlàntic nord en viatges inimaginables d'exploració. Aquí teniu un mapa dels seus viatges a l'Atlàntic nord.

El 1965, els arqueòlegs van descobrir una prova concloent que els víkings van arribar 500 anys abans de Colom. Van trobar l'antic establiment víking a Terranova. El lloc de Leif Erikson Vinland va ser identificat amb un assentament víking, descobert i excavat a L'Anse aux Meadows a Terranova.

Cases de bodega reconstruïdes a la colonització de l'Anse aux Meadows, al nord de Terranova. Va ser resolt breument per petits grups de nòrdics procedents d'Islàndia i Groenlàndia. 1000 CE.

Has vist alguna vegada un mapa del segle XV? Com es pot saber si és real? Un mapa "real" seria coherent amb altres mapes en aquell moment. Al segle XV, algunes parts del món eren ben mapades, però gran part de la terra era desconeguda.

Una de les parts més reconeixibles del mapa és la Mediterrània, i això és d'esperar. Examineu sota la geografia del Mediterrani.

Detall del Mapa del Vinland, amb països moderns acolorits i etiquetats. Tingueu en compte que semblen exactes aquests contorns.

El segle XV va ser el punt culminant del Renaixement. El centre d'activitat va ser Itàlia. Ja fa més de 2.000 anys que la Mediterrània havia estat la llar dels imperis grecs i romans. El comerç havia florit, les línies de la costa havien estat mapades a fons, i esperaríem que fos bastant precisa. Aquesta zona es deia la "Mediterrània" perquè, en aquella època, era el centre de la Terra coneguda: en llatí medi = centre i terra = terra .

Groenlàndia

Al nord-est de Europa continental, es troba Islàndia ("Islanda") i Groenlàndia ("Gronland"). Groenlàndia és molt precisa. Compareu a continuació el mapa de Groenlàndia amb un mapa contemporani. Compareu la quantitat de detalls de les costes. Compareu les formes generals.

Detall del Mapa de Vinland

Detall d'una projecció polar moderna de l'Àrtic

El mapa de Vinland mostra a Groenlàndia com a illa, molt inusual per a un mapa abans del segle XIX. Són exactes? ... Són massa exactes? Un cartògraf del segle XV ho sabia?

No va ser fins a finals del segle XIX, amb la invenció del vaixell de vapor, que un vaixell podia sobreviure a les condicions de l'Àrtic i viatjar per la costa nord. Groenlàndia va ser circumnavigada per l'almirall Perry.

El 1450 se sabia poc sobre Groenlàndia. La seva forma era pura conjectura. Compareu aquests altres mapes a continuació. Groenlàndia apareix en diverses ocasions com una península extruïda d'Europa, com a part de la massa àrtica, i de tant en tant com a illa (amb una costa septentrional inexacta).

Groenlàndia com a part de la massa àrtica. "Poli Arctici", de Frederic de Wit. Els mars del nord es coneixen bé al nord d'Escandinàvia i una mica a Amèrica del Nord, però el nord de Groenlàndia era desconegut. 1675, Amsterdam.

Groenlàndia com a illa. No obstant això, el nord de Groenlàndia és fantàstica. Aquesta és una projecció polar de Septentrionalium terrarum descriptio de Gerardus Mercator, publicada pòstumament pel seu fill el 1595.

Groenlàndia com a península que s'estén des d'Europa. Geographia de Claudio Ptolomeu (aproximadament 87-150 dC), per Wilibald Pirckheimer. El mapa de Ptolemeu va mostrar el món habitat com era conegut pels grecs i els romans d'uns 100-150 dC. 1525, Nuremberg.

Una altra illa, del llibre de Petrus Bertius de 1605. La costa nord de Groenlàndia (el Pas del Nord-oest) es congela la major part de l'any amb icebergs traïdors durant tot l'any. Va derrotar a molts exploradors, quedant sense mapar fins a 1903 quan Roald Amundsen va navegar al seu voltant al nord.

Vinland

A l'oest de Groenlàndia hi ha Amèrica del Nord (Labrador, Terranova, Nova Escòcia i Nova Anglaterra). Al mapa veiem una illa amb moltes curiositats, dues grans cales, anomenades "Vinlanda" ... i això és el que fa que aquest mapa sigui tan famós. La presència de Vinlanda en aquest mapa (que data de 1425) seria una prova més que Columbus (1492) no era el primer europeu a descobrir Amèrica del Nord.

Aquí hi ha Vinland, com es mostra al mapa, en comparació de la costa del nord-est d'Amèrica, com es coneix actualment.

Detall de "Vinlanda" (esquerra) i Groenlàndia (dreta) del mapa de Vinland. És l'única part d'Amèrica del Nord que apareix al mapa.

Detall del nord-est d'Amèrica.

Es mostren amb gran detall els dos sagnats (estuaris) de la costa est de Vinland. Es poden identificar avui? Vinland es mostra com una illa, amb una gran badia a la riba occidental. Tenint en compte la cartografia detallada de Groenlàndia al mapa de Vinland, què pot concloure sobre la cartografia de Vinland?

La cartografia detallada de la costa de Vinland no és esquemàtica, però específica. S'indiquen badies i promontoris específics. Quines conclusions se'n deriven?

Vista detallada de la mostra de 8 cm de longitud tallada des de la cantonada inferior dreta. La superfície total de la mostra va ser d'uns 2 cm², aproximadament de la mida d'un segell postal.

Sí. El pergamí és antic.

A mitjan anys noranta, es va tallar una mostra de la part inferior del mapa per a la datació de carboni-14, i després de gairebé una dècada de silenci, els resultats es van publicar el 2002. Dues mesures la van datar i la resta el va datar fins al 1425. (coherent amb l'edat determinada a partir de les marques d'aigua i l'escriptura al mapa).

Els dos mesuraments anòmals no indiquen que el manuscrit sigui contemporani. Contenen massa 14C (potser a causa de la contaminació de partícules nuclears a l'atmosfera).

Fent cas omís d'això, podem dir que la data de carboni data del pergamí fins a una data consistent amb que el mapa sigui medieval, que precedeix els viatges de Cristòfor Colom. Què ens diu això? O bé:

El mapa és genuí, contemporani amb el pergamí, o bé
El mapa és una falsificació posterior dibuixada en un antic pergamí.

Si es trobés que el pergamí era modern, s'hauria demostrat que el mapa era fals. Però el pergamí és medieval, com era d'esperar. El mapa es va trobar lligat en un llibre del segle XV i els forats de cuc al mapa coincideixen amb els forats de cuc a les pàgines adjacents. A més, la marca d'aigua del mapa coincideix amb la de les pàgines adjacents del llibre i les marques d'aigua datades clarament al 1430.

Malauradament, no podem datar la tinta amb la tecnologia actual. La quantitat de tinta del mapa és massa minsa: caldria que el mapa sencer s'aconeguís per mesurar l'edat de la tinta.

El pergamí és antic. Això vol dir que el mapa també és vell? O potser un falsificador s'ha dibuixat en una pàgina en blanc del llibre o en un altre pergamí del segle XV?

Les línies de tinta semblen estar formades per dues parts, una línia groguenca que s'adhereix fortament a través de l'absorció al pergamí, i una línia negra aparentment superposada de la qual s'ha descammatjat més del 90% del pigment negre. En alguns llocs, el negre s'ha perdut gairebé totalment.

El mapa i el manuscrit van ser analitzats per espectroscòpia de microscòpia Raman el 2001. La tinta negra va donar lloc a un espectre Raman de carboni (tinta de l'Índia) mal definit. El color groc conté anatasa.

Durant la dècada de 1400 es van utilitzar dues tintes, la tinta xinesa (sutge) i el ferro-gall (roure). La tinta de l'Índia és

estable, però la ferro-gal es "rossa" a Fe_2O_3 . Aquí, la tinta té una franja groga, però l'anàlisi mostra que la tinta és de sutja. El falsificador ignorant utilitzava la tinta d'India i, a continuació, afegí un pigment groc per fer-lo semblar antic.

Només grocs de tinta de ferro i gall groc amb el temps, que formen òxid Fe_2O_3 . L'anàlisi química del pigment groc mostra que no és rovell, sinó anatasa sintètica (TiO_2). Aquesta anatasa es va produir per primera vegada el 1920. Com es podia trobar l'anatasa sintètica al mapa?

Micrografies electròniques de transmissió de l'anatasa ampliada 25.000 vegades. Es tracta del mapa de Vinland. Compareu les altres imatges. Què creus que és el mapa de Vinland?

L'anatasa natural té partícules irregulars

l'anatasa comercial té cristalls simples ben formats

Quan hi ha manuscrits escrits amb edat de tinta de ferro i gall, els ions de ferro s'enfonsen del galotannat de ferro, provocant decoloració i fragilització de paper i pergamí. Tanmateix, el mapa de Vinland no mostra cap evidència de fragilització o pèrdua de pergamí.

Els danys típics en els manuscrits de gall-ferro envelleix inclouen taques de color marró o groc i, de vegades, pèrdues

El llum negre és el sutge gras que es recull quan la llum es crema sense prou aire.

Galls de plantes del roure *Quercus robur*, vespes mortes sorgides de les agalles.

El Mapa de Vinland mostra la cartografia (els traçats al mapa), el text i els subtítols. Van ser dibuixats en 1425 o forjats molt més tard?

Si el mapa és genuí, la informació cartogràfica hauria d'haver estat recopilada pels víkings al voltant de l'any 1000 dC i després transmesa, durant 500 anys, a través de manuscrits (ara perduts) o per tradició oral. En total o en part, el Mapa de Vinland seria una còpia d'un document anterior (ara perdut) o un document original basat en la informació disponible el 1440.

És que les lletres identificables com a guió s'utilitzen durant el període 1000 - 1440?

El mapa de Vinland va ser descobert com a part del primer volum d'un conjunt uniforme de dos volums. Completar el primer volum va ser la relació tàrtara, sense relació amb el mapa i un relat d'una missió a Àsia en 1245-7. El segon volum conté una part del Speculum Historiale, escrit per Vincent de Beauvais.

Els tres mapes de Vinland Map i Tartar Relation i Speculum Historiale han estat identificats com a escrits de la mateixa mà a "Obernheinish Bastarda", convertits en anglès com a bastard (o cursiu) de Upper Rhineland.

L'ús del llatí és coherent? El seu estil es pot datar i localitzar a una regió?

El títol molt estrany donat a Bishop Eirick al Vinland Map és idèntic al que li va donar a la premsa el 1891 per Luca Jelic ... i aquesta és una de les raons per les quals Jelic ha estat identificat com un possible falsificador.

Detall d'un títol de mapa, Magnæ Insulæ Beati Brandani Dictæ Branziliæ (les grans illes de Saint Brendan, anomenades Branzilians).

Al mapa de Vinland, el títol de les Illes Canàries i de les Açores està escrit com Magnæ Insulæ Beati Brandani Branziliæ Dictæ en el qual el dipthong està escrit -æ. En un altre lloc del mapa de Vinland, no ho és, i en la relació tàrtara mai no s'escriu.

El Mapa de Vinland utilitza una virgula per indicar una pausa entre frases, escrita com "/". Això és anormal per a l'escriptura de Oberheinish Bastarda i no s'utilitza en la relació tàrtara.

Es pot localitzar a l'hora i al lloc?

El guió estava en ús a Alemanya, Suïssa, França, Flandes i Itàlia durant tot el període. 1415 - ca. 1460. De forma plausible, la seva designació és a l'Alt Rheinland i, especulativament, a Basilea, escenari d'un important consell de l'església ca. 1440.

S'utilitza de manera coherent o inconsistent (tal com es podia esperar per a una falsificació)?

El guió sembla ser el mateix per al mapa de Vinland, la relació tàrtara i l'especulum històric. L'escriptura té una mida uniforme, excepte al mapa de Vinland, on s'hauria de col·locar el títol de mapa en àrees petites. Les lletres majúscules es van utilitzar molt més sovint al mapa de Vinland.

L'ús del llatí és gramaticalment correcte?

La representació de Leif Eiriksson com leiphus erissonius (juntament amb altres exemples similars) suggereix un escriptor que no és un escandinau que coneixia el llatí, sinó un no escandinau que coneixia el llatí, però no l'islandès. La representació d'Islàndia com Isolanda identifica el escriptor com a italià.

De la mateixa manera, Vinland apareix com Vinilanda, però hauria d'haver-se traduït com Terra Labruscarum.

No hi ha cap raó convincent per a que qualsevol persona pugui forjar el Mapa de Vinland. El coneixement, les habilitats i els materials necessaris limitarien els possibles falsificadors a un grup d'experts, que necessàriament serien ben coneguts.

Wilcomb Washburn de la Smithsonian Institution ha suggerit arrogància, humor irònic o joc d'esprit com a possibles motius. Afirma, a més, que la falsificació podria resultar de l'antagonisme profund que es pot desenvolupar entre els estudiosos acadèmics i els conservadors de museus.

S'han suggerit dos noms possibles: un frare dominicà (Luka Jelic, 1863-1922) i un sacerdot jesuïta alemany (Josef Fischer, 1858-1944). Kirsten Seaver, citant proves circumstancials i raonaments complexos, proposa que Fischer ho va fer, per voluntat de frustrar Hitler.

<http://www.webexhibits.org/vinland/index.html>